

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

VÅR REFERANSE
19/12150

DERES REFERANSE

UNNTATT OFFENTLIGHET
Offl. § 15 første ledd første
punktum. Gjelder kun sladdet
tekst.

DATO
30.09.2020

Vurdering av høringsinnspill

1. Innledning

Finanstilsynet viser til brev fra Finansdepartementet 22. mai 2020. I brevet blir Finanstilsynet bedt om å vurdere Finans Norges høringssvar til høringsnotatet om "*Endringer i EUs kapitalkravsforordning med hensyn til problemlån*" som har vært på høring med høringsfrist 31. januar 2020. Finansdepartementet ber videre om en fornyet vurdering av høringsforslaget i lys av endringene i markedssituasjonen som følge av koronaviruset og iverksatte og varslede tiltak.

Høringsnotatet gjelder innføringen av forordning (EU) 2019/630 som endrer reglene i kapitalkravsforordningen (CRR) om behandling av misligholdte og tapsutsatte lån (problemlån). Forordningen er en del av EUs arbeid for å redusere risikoen i den europeiske banksektoren, og innebærer blant annet at det skal stilles krav om fradrag i ren kjernekapital for problemlån som ikke er tilstrekkelig dekket av nedskrivninger. Reglene skal også gi bankene incentiver til å unngå en opphoping av problemlån. Forordningen ble vedtatt 17. april 2019 og gjelder i EU for lån gitt fra og med 26. april 2019.

Finans Norge har i sin uttalelse anført at kapitalkravene for problemlån bør avgrenses til virkeområdet i CRR. Virkeområdet til CRR er kredittinstitusjoner som kan ta imot tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten, mens norske myndigheter har valgt (i tråd med den norske tradisjonen om å likebehandle utlånsvirksomhet) å stille de samme kapitalkravene mv. også til finansieringsforetak som ikke kan ta imot tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten.

Finans Norge anfører at det ikke er tungtveiende grunner til at foretak som bare eller hovedsakelig har som virksomhet å kjøpe opp misligholdte lån, skal være underlagt kapitalkrav på samme nivå som banker og kredittforetak. Det vises i den sammenheng også til at EU-kommisjonen har foreslått et direktiv om kredittjenestefirmaer, kredittkjøpere og panteinndrivelse som nå er til behandling i Rådet og Europaparlamentet¹ og som inneholder andre rammer for slik virksomhet.

Finanstilsynet legger til grunn at konsesjonene som gis til finansieringsforetak, gjelder foretak som vanligvis har et mer omfattende virkeområde enn det som beskrives for kredittkjøpere etter det

¹ Lenke til kommisjonsforslaget:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A52018PC0135>

foreslåtte EU-direktivet om kredittjenestefirmaer, kredittkjøpere og panteinndrivelse, ved at de fleste finansieringsforetak hovedsakelig gir nye lån og har lave nivåer av mislighold. Av de for tiden 34 finansieringsforetakene med norsk konsesjon er det imidlertid en gruppe på ni foretak med begrenset konsesjon som bare eller hovedsakelig har som virksomhet å kjøpe opp porteføljer av misligholdte lån, og som vil få vesentlig høyere kapitalkrav etter den nye forordningen.

Finanstilsynet mener faren for arbitrasje (flytting av lån fra banker til porteføljekjøpselskap² som er tilknyttet banksystemet) tilsier at alle typer finansieringsforetak fullt ut bør underlegges de samme kapitalreglene som banker og kredittforetak. Når det varslede EU-direktivet om kredittjenestefirmaer, kredittkjøpere og panteinndrivelse eventuelt fastsettes, må spørsmålet om regulering av kredittkjøpere vurderes på nytt. I den forbindelse bør også konsekvenser for samtykkekravet i finansavtaleloven vurderes nærmere. Som finansforetak er disse foretakene i dag unntatt fra plikten til å innhente samtykke fra hver enkelt låntaker.

Når det gjelder hvorvidt situasjonen som følge av Covid-19 bør få konsekvenser for gjennomføringen av forordningen, så er det Finanstilsynets vurdering at norske banker er solide og dermed har et godt utgangspunkt for å håndtere økt mislighold og utlånstap. Finanstilsynet ser ikke behov for å utsette innføringen av forordning (EU) 2019/230 som følge av dette.

I punkt 2 beskrives Finans Norges høringssvar. I punkt 3 sammenlignes virkeområdene for CRR og finansforetaksloven, og det gis en omtale av EU-kommisjonens forslag til direktiv om kredittjenestefirmaer, kredittkjøpere og panteinndrivelse. I punkt 4.1 gis en nærmere beskrivelse av gruppen av finansieringsforetak som har som virksomhet å kjøpe opp misligholdte lån, og reglene om samtykke ved overdragelse av låneporteføljer i finansavtaleloven § 45. Punkt 4.2 gjelder spørsmålet om endringer i markedssituasjonen som følge av koronaviruset, og viser utviklingen i misligholdte lån i prosent av totale utlån. Finanstilsynets vurdering og forslag til vedtak vedrørende virkeområdet for forordningen om problemlån fremgår av punkt 5.1. I punkt 5.2 gjøres det en fornyet vurdering av innføringen i lys av Covid-19.

2. Nærmere om Finans Norges høringssvar

Finans Norge viser til at norske kredittkjøpere (porteføljekjøpselskaper), i motsetning til utenlandske foretak som driver slik virksomhet, er underlagt konsesjons- og kapitalkrav, og at endringsforordningen om problemlån vil få merkbar betydning for disse finansieringsforetakene i konkurransen med utenlandske aktører. Finans Norge mener det ikke er like selvfølgelig at slik virksomhet skal underlegges de samme kapitalkravene som banker og kredittforetak. I motsetning til banker, tar slike foretak ikke imot innskudd fra allmennheten. Finans Norge mener det ikke er tungtveiende grunner som tilsier kapitalkravsregler for å beskytte aksjonærene og kreditorene i porteføljekjøpselskaper, i hvert fall ikke med krav på samme nivå som institusjoner av grunnleggende betydning for finansiell stabilitet. Finans Norge viser videre til at EU-kommisjonens direktivutkast om kredittjenestefirmaer, kredittkjøpere og panteinndrivelse ikke åpner for at medlemsstatene kan innføre tilleggskrav for utøvelse av porteføljevirkosomhet utover de krav som følger av forbrukerlovgivningen.

² Porteføljekjøpselskap er i notatet benyttet som betegnelse på foretak som bare eller hovedsakelig har som virksomhet å kjøpe opp porteføljer av misligholdte lån. Dette er samme foretak som i EU-kommisjonens forslag til direktiv betegnes kredittkjøpere (*credit purchasers*).

3. Virkeområdet for CRR og finansforetaksloven, og forslaget til direktiv om kredittjenestefirmaer, kredittkjøpere og panteinndrivelse

Finansieringsforetak er ikke omfattet av kapitalkravsforordningen (CRR) siden finansieringsforetak ikke kan motta innskudd eller andre midler fra allmennheten som skal tilbakebetales, slik kredittinstitusjoner kan. Selv om finansieringsforetak ikke er omfattet, er det likevel adgang til å la kravene i CRR gjelde. Det framgår av fortalen til CRR at medlemslandene kan la bestemmelsene i forordningen gjelde tilsvarende for foretak som ikke faller innenfor virkeområdet til CRR. Fortalens punkt 24 lyder som følger: (24) *This Regulation does not prevent Member States from imposing, where appropriate, equivalent requirements on undertakings that do not fall within its scope.*

Utgangspunktet etter finansforetaksloven er at all finansieringsvirksomhet er konsesjonspliktig. Også kjøp av forfalte fordringer omfattes av definisjonen av finansieringsvirksomhet. Det vises til at finansieringsvirksomhet etter finansforetaksloven også omfatter medvirkning ved finansiering av annet enn egen virksomhet³. Inkassoforetak kan likevel kjøpe opp forfalte fordringer uten konsesjon til å drive finansieringsvirksomhet siden inndrivning av oppkjøpte krav regnes som inkassovirksomhet (egeninkasso), men oppkjøpet vil da kreve samtykke fra kredittkunden etter finansavtaleloven § 45.

I EU-kommisjonens utkast til direktiv 14. mars 2018 om kredittjenestefirmaer, kredittkjøpere og panteinndrivelse foreslås det at oppkjøpere av misligholdte fordringer som ikke er kredittinstitusjoner, skal benytte en kredittinstitusjon eller et kredittjenestefirma til å administrere kundeforhold som gjelder forbrukere. Kredittkjøpere skal videre opplyse tilsynsmyndighetene i sitt hjemland om kredittinstitusjonen eller kredittjenestefirmaet de har engasjert. Dersom en kredittkjøper ønsker å håndheve en kredittavtale, må tilsynsmyndigheten i hjemlandet opplyses om typen sikkerhet, verdien av avtalen, identiteten til låntakeren og om avtalen gjelder forbrukere. Oppkjøpere av misligholdte fordringer fra andre finansforetak, og som ikke finansierer egne nye lån, vil ikke være underlagt konsesjonskrav eller soliditets- og sikkerhetskrav etter EU-kommisjonens direktivforslag⁴. Det er mye diskusjon om direktivforslaget, herunder om det bør stilles mer omfattende krav til kredittkjøpere av forbrukervernhensyn og om det vil være adgang til å innføre strengere regler. Det er derfor foreløpig svært usikkert hvordan reglene vil bli, og når disse vil gjelde fra.

4. Nærmere om gruppen av porteføljekjøpselskaper, samtykkereglene og effektene av koronaviruset på utviklingen i mislighold

4.1 Gruppen av finansieringsforetak som har som virksomhet å kjøpe opp misligholdte lån, og reglene om samtykke ved overdragelse av låneporteføljer i finansavtaleloven § 45.

Av de for tiden 34 finansieringsforetakene er det som nevnt en gruppe på ni foretak med begrenset konsesjon eller begrenset formål etter vedtektene, som bare eller hovedsakelig har som virksomhet

³ Se finansforetaksloven § 2-1 (2) bokstav b)

⁴ Se artikkel 13 til 19 i direktivutkastet, herunder punkt 33 i fortalen.

å kjøpe opp porteføljer av misligholdte lån (kredittkjøpere). For disse foretakene utgjorde misligholdte lån ved utløpet av andre kvartal 2020 henholdsvis 98 prosent av beregningsgrunnlaget for kapitaldekning (Alektum Finans), 96 prosent av beregningsgrunnlaget (Kredinor Finans), 95 prosent av beregningsgrunnlaget (Axactor Capital), 94 prosent av beregningsgrunnlaget (Lindorff Capital), 93 prosent av beregningsgrunnlaget (Lowell Finans), 90 prosent av beregningsgrunnlaget (Sergel Finans) og 84 prosent av beregningsgrunnlaget (Modhi Finance).

Forklaringen på at misligholdte lån ikke utgjør 100 prosent av beregningsgrunnlaget er at det også må tas med beregningsgrunnlag for operasjonell risiko samt at foretakene har en mindre likviditetsbeholdning i bank.

Interkreditt Kapital og Arvato Finans har som virksomhet å kjøpe opp forfalte utlån, men driver også fakturaadministrasjon. For Interkreditt Kapital utgjorde misligholdte lån ved utløpet av andre kvartal 2020 om lag 77 prosent av beregningsgrunnlaget og for Arvato Finans 56 prosent av beregningsgrunnlaget.

Flere av de aktuelle finansieringsforetakene er etablert i de senere år, noe som til dels kan ha bakgrunn i at salærsatsene i inkasso har vært gunstige og gjort oppkjøp av misligholdte lån lønnsomt. I den forbindelse er det også av betydning at gjeldende finansavtalelov som trådte i kraft 1. juli 2000, stiller krav om samtykke fra låntaker ved overdragelse til annet enn finansforetak. Axactor Capital og Interkreditt Kapital ble etablert i 2018, Alektum Finans og Modhi Finance i 2017, Sergel Finans i 2016, Lowell Finans i 2014, Kredinor Finans og Arvato Finance i 2009 og Lindorff Capital i 2004.

I motsetning til noen EU-land der misligholdte lån beholdes i bankene (bl.a. fordi bankene har problemer med å få solgt disse til bokført verdi), har det i Norge vært en pågang av oppkjøpere av bankenes misligholdte lån. Kapitalkravene for gruppen av oppkjøpere ble 29. november 2018 innskjerpet ved at det ble presisert at kostpris under lånets nominelle verdi ikke kan regnes som tapsnedskrivning når kapitalkravet beregnes⁵ (følger av Q&A 2017_3270 fra EBA), og at det måtte regnes kapitalkrav for forpliktelser til oppkjøp fremover (såkalte forward-flow-avtaler).

En arbeidsgruppe nedsatt av Justis- og beredskapsdepartementet la 27. januar 2020 frem et forslag til ny inkassolov og -forskrift. Forslaget innebærer blant annet en kraftig reduksjon i inkassobransjens salærinntekter. Regjeringen halverte 19. juni 2020 gebyrene for purringer og inkassovarsler og for småkravssalærer. Samtidig ble salærene for høyere krav redusert. Endringene trer i kraft 1. oktober 2020, og skal gjelde frem til den nye inkassoloven og -forskriften vedtas.

Regelen for fradrag i ren kjernekapital etter forordningen om problemlån (2019/630) er streng for misligholdte usikrede lån ved at lånene etter tre år skal være fullt dekket av kapitalfradrag for den delen som ikke er dekket av tapsnedskrivninger.

⁵ Risikovekten for misligholdte utlån er i standardmetoden 150 prosent. Risikovekten reduseres til 100 prosent dersom tapsnedskrivningene utgjør minst 20 prosent av engasjementet før tapsnedskrivning.

Kravene til dekning av misligholdte lån enten med tapsnedskrivninger eller med fradrag i ren kjernekapital er som følger:

Tabell 1: Minimum dekningsgrad i prosent av lånebeløp, antall år etter mislighold ble konstatert

Etter år	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Sikret med pant i fast eiendom	0%	0%	25%	35%	55%	70%	80%	85%	100%
Sikret med annen pant	0%	0%	25%	35%	55%	80%	100%		
Usikret	0%	35%	100%						

Det vil ta noe tid før kravene får full effekt ettersom forordningen gjelder engasjementer som er inngått etter 26. april 2019. Størstedelene av porteføljene til kredittkjøpere av misligholdte lån består av usikrede lån, og for en stor del av lånene kan det gå flere år før kravene gjøres opp. Regelen vil derfor føre til at en stor del av engasjementene etter hvert må være fullt dekket av ren kjernekapital.

Bakgrunnen for at det i Norge er etablert ni finansieringsforetak som har som virksomhet å kjøpe opp misligholdte fordringer, må antas å være finansavtaleloven § 45 (1)⁶, som krever at kredittkunden "aktivt må samtykke" dersom fordringen skal overdras til andre enn finansinstitusjoner. Godkjenning fra låntakerne i forbindelse med overdragelser vil være krevende å gjennomføre i praksis. Samtykkekravet går utover minimumskravene i forbrukerkredittdirektivet artikkel 17.2, som regulerer forbrukernes rettigheter ved overdragelse⁷.

I forslaget til ny finansavtalelov som ble lagt frem av Justis- og beredskapsdepartementet 29. april 2020, videreføres samtykkebestemmelsen, men med visse språklige endringer⁸. Unntaket fra samtykkekravet etter forslaget til ny bestemmelse vil gjelde finansforetak som etter reglene i finansforetaksloven, eller regler gitt i medhold av finansforetaksloven, *kan tilby tilsvarende kreditt til forbrukere i Norge*. Kredittkjøpere med konsesjon som er begrenset til å overta allerede utstedt kreditt, kan ikke tilby kreditt direkte til forbrukere. Det er derfor usikkert om kredittkjøpere (porteføljekjøpselskaper) vil kunne unntas fra kravet om særskilt samtykke fra lånekundene når ny finanslov vedtas.

Flere av finansieringsforetakene inngår i konsern med inkassoforetak. Ved å få tillatelse som finansieringsforetak, har foretakene kunnet kjøpe opp porteføljer av misligholdte lån uten at lånekunden kan motsette seg overføringen.

Noen av finansieringsforetakene som kjøper opp porteføljer av misligholdte lån, har også tilknytning til banksystemet; for eksempel eies Modhi Finance av Sparebank 1 Gruppen og Sergel

⁶ Bestemmelsen lyder som følger: § 45. Overdragelse (1) Når en finansinstitusjon eller lignende institusjon som nevnt i § 1 annet ledd eller en kommune eller fylkeskommune er kredittgiver, kan kredittgiverens fordring bare overdras til en finansinstitusjon eller til en lignende institusjon som nevnt i § 1 annet ledd bokstav a, d, e eller f, med mindre kredittkunden særskilt samtykker til at fordringen overdras til andre.

⁷ Gjeldende EU-regler åpner for at landene kan innføre strengere regler.

⁸ Se Prop. 92 LS (2019–2020) § 2-13 (2).

Finans av Marginalen Bank AB. Det er videre 31. august 2020 gitt tillatelse til at Bank 2 skiller ut porteføljekjøpsaktiviteten i et eget selskap. Modhi Finance innkonsolideres ikke ved beregning av kapitalkravet for eierbankene i SpareBank 1 Gruppen på grunn av at Sparebank 1 Gruppen hovedsakelig er et forsikringskonsern.

Norske banker som ønsker å selge porteføljer av misligholdte lån, kan ikke overdra lån til utenlandske porteføljekjøpselskap. Det er bare utenlandske kredittinstitusjoner (banker og kredittforetak) som i dag har rett til å drive grensekryssende virksomhet, som kan foreta kjøp av norske utlånsporteføljer uten egen konsesjon fra norske myndigheter. En utenlandsk aktør som ikke er kredittinstitusjon, må få særskilt tillatelse til å drive virksomhet som finansieringsforetak eller inkassoforetak i Norge for å kunne overta norske lån.

4.2 Endringer i markedssituasjonen som følge av koronaviruset – utviklingen i misligholdte lån i prosent av totale utlån

Brutto misligholdte lån i norske banker over 90 dager utgjorde ved utgangen av andre kvartal 2020 om lag 1,0 prosent av brutto utlån, mot 0,9 prosent ved utgangen av andre kvartal 2019. Andre misligholdte engasjementer⁹ utgjorde 1,5 prosent av brutto utlån ved utgangen av andre kvartal 2020, mot 1,0 prosent ved utgangen av andre kvartal 2019. Tapsnedskrivningene på utlån økte også og utgjorde 1,0 prosent ved utløpet av andre kvartal 2020, mot 0,7 prosent ved utgangen av andre kvartal 2019.

Mislighold og tap i forbrukslånsbankene er høyere enn for bankene samlet, men også her reduserer tapsnedskrivningene eventuelle behov for ekstra fradrag i ren kjernekapital. I de norske forbrukslånsbankene utgjorde brutto mislighold 19,6 prosent av brutto forbrukslån ved utløpet av andre kvartal 2020, og mislighold fratrukket tapsnedskrivninger utgjorde på samme tid 9,7 prosent av brutto forbrukslån, se tabellen nedenfor:

Beløp i mill. kr	Samlet utvalg ¹			herav norske forbrukslånsbanker ²		
	30.06.2020	31.03.2020	31.12.2019	30.06.2020	31.03.2020	31.12.2019
Brutto forbrukslån Totalt	160 924	170 423	168 279	65 419	67 213	63 799
Brutto misligholdte lån, 90 dager	21 494	21 222	18 538	12 836	12 143	10 067
Mislighold i % av forbrukslån	13,4 %	12,5 %	11,0 %	19,6 %	18,1 %	15,8 %
Sum tapsnedskrivninger	-12 862	-12 740	-10 937	-6 515	-6 232	-5 006
Misligholdte lån, fratrukket tapsnedskrivninger	8 631	8 482	7 601	6 321	5 911	5 061
Mislighold fratrukket tapsnedskr. i % av forbrukslån	5,4 %	5,0 %	4,5 %	9,7 %	8,8 %	7,9 %

¹ 34 banker og finansieringsforetak som tilbyr forbrukslån, inkl. utenlandske filialer i Norge.

² Definisjon justert per 30.06.20. Omfatter banker hvor mer enn halvparten av utlånsporteføljen består av lån uten sikkerhet til personkunder.

⁹ Etter artikkel 178 (1) i CRR er det to typer misligholdte engasjementer: Kredittforpliktelse som har forfalt for mer enn 90 dager siden og andre misligholdte engasjementer der finansforetaket anser det som usannsynlig at låntaker fullt ut vil kunne betale sine kredittforpliktelser.

5. Finanstilsynets vurdering

5.1 Virkeområdet for forordningen om problemlån

Rammeverket som EU ønsker å innføre for problemlån, har som formål å bidra til at de misligholdte lånene selges ut av banksystemet slik at bankene kan få økt sin utlånskapasitet. I Norge har vi derimot erfart at det, så langt, har vært stor etterspørsel etter misligholdte låneporteføljer blant finansieringsforetakene som har spesialisert seg på dette, noe som bl.a. skyldes et sterkt kreditorvern i norsk lovgivning. Banker har ofte kunnet selge misligholdte lån til en pris lik eller endog over bokført verdi. Dette har samtidig gitt långivere uheldige incentiver i kredittvurderingene og har antakelig bidratt til den sterke veksten i forbrukslån. Hensynet til finansiell stabilitet og sunne kredittvurderinger tilsier at finansieringsforetak som kjøper misligholdte låneporteføljer, underlegges samme kapitalkrav som om porteføljene ble beholdt av opprinnelig långiver.

Når de misligholdte lånene selges til kredittkjøpere (porteføljekjøpselskaper), selges de heller ikke nødvendigvis ut av banksystemet.

Finanstilsynet mener faren for arbitrasje tilsier at alle typer finansieringsforetak fullt ut bør underlegges de samme kapitalreglene som banker og kredittforetak.

Det er i dag ingen felles EU-regler for foretak som kjøper porteføljer av misligholdte lån. Nasjonale myndigheter kan derfor la CRR gjelde for finansieringsforetak, og kan vurdere for hver enkelt bestemmelse om den skal gjelde, og om bestemmelsene skal gjelde alle finansieringsforetak eller en undergruppe av finansieringsforetak. Som det fremgår ovenfor, er et forslag til direktivbestemmelser om kjøpere av porteføljer av misligholdte lån mv. til vurdering i Europaparlamentet og Rådet. Det er høyst uklart hva utfallet av diskusjonene om det nye direktivet blir. Finanstilsynet mener derfor spørsmålet om regulering av kredittkjøpere må vurderes på nytt når det varslede EU-direktivet er fastsatt.

Finanstilsynet viser videre til at gjennomføringen av problemlånforordningen for alle typer av finansieringsforetak ikke vil virke konkurransevridende, slik Finans Norge anfører. Det er som nevnt bare utenlandske foretak som har konsesjon som kredittinstitusjon, og som derved er underlagt forordningen om problemlån, som kan kjøpe opp porteføljer av misligholdte lån fra norske banker uten egen norsk konsesjon. Utenlandske foretak som ønsker å kjøpe opp porteføljer av misligholdte lån, har derfor etablert egne norske finansieringsforetak som er underlagt norske kapitalkrav.

Gjennomføringen av forordningen om problemlån for alle finansieringsforetak vil gjøre at gruppen av porteføljekjøpselskap får vesentlig høyere kapitalkrav. De økte kapitalkravene vil likevel i mange tilfeller ikke bli veldig fordyrende ettersom kapitalkravet etter CRR ikke vil gjelde på konsolidert basis for flere av morselskapene i konsernene.

Finanstilsynet mener derfor at problemlånforordningen bør gjennomføres som tidligere foreslått av Finanstilsynet, slik at reglene også omfatter porteføljekjøpselskap som har konsesjon som finansieringsforetak.

5.2 Fornyet vurdering av innføringen i lys av Covid-19

Norske banker er solide og har dermed et godt utgangspunkt for å håndtere økt mislighold og utlånstap som følge av Covid-19. Mange banker har også etter oppfordring fra Finanstilsynet redusert eller latt være å utbetale utbytte i 2020, og på den måten styrket egenkapitalen. Som det fremgår av tabellen ovenfor, har ikke brutto mislighold i prosent av brutto utlån i norske banker samlet økt nevneverdig fra andre kvartal 2019 til andre kvartal 2020. Mislighold og tap i forbrukslånsbankene er høyere enn for bankene samlet, og har økt noe fra utgangen av 2019. Fradragsbestemmelsene i forordningen om problemlån gjør likevel at det vil ta tid før fradragene som følge av mislighold øker ettersom reglene bare gjelder for lån gitt fra og med 26. april 2019. Finanstilsynet ser derfor ikke grunn til å tilrå en utsettelse av gjennomføringen av forordningen om problemlån.

For Finanstilsynet

Ann Viljugrein
direktør for bank- og forsikringstilsyn

Bjørn Andersen
seksjonssjef

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.